

בש"פ 6773/19 - אסצ'לוי אלמיהו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6773/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: אסצ'לוי אלמיהו

נגד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
(מרכז-לוד) (כב' השופט צ' דותן) בעמ"ת
10.10.2019 מיום 17401-10-19

בשם המבקש: עו"ד גבי שחר

החלטה

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע מעשה מגונה תוך ניצול מצב של חוסר הכרה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי כתב האישום, בתום בילוי לילי במועדון, הגיעו המבקש, חברו הקרוי ב.ב. ושניים נוספים לביתו של ב.ב.. האחרון הציע לשלושה לנוח בביתו. עת שהה בבית, נכנס המבקש לחדרה של אחותו של ב.ב., וביצע בה מעשה מגונה בעודה ישנה.

2. ביום 15.8.2019 קיים בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט הבכיר ז' ימיני) דיון במעצר המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, שבו הסכים המבקש לקיומן של ראיות לכאורה. אשר למסוכנות, בית המשפט מצא כי זו מתייחסת למתלוננת, וכי לפיכך ניתן לאיינה בתנאי מעצר בית מלא. לפיכך הורה בית המשפט על מעצר בית מלא כאמור בפיקוח שני אחיו של המבקש, ובלבד שאחד מהם ישהה עמו בכל רגע נתון. עוד נקבעו תנאים מגבילים שונים, ובהם איסור על יצירת קשר ישיר או עקיף עם המתלוננת, ואיסור על הימצאות ברדיוס של 500 מטרים ממנה. ביום

עמוד 1

16.8.2019 דחה בית המשפט המחוזי (מרכז-לוד) (כב' השופט א' פורג) ערר שהגישה המשיבה על החלטה זו. בצד זאת, אושר אח נוסף של המבקש בתור מפקח ונקבע כי לדירה שבה מתקיים מעצר הבית יכנסו נשים בנות משפחה בלבד.

3. ביום 7.10.2019, לאחר קבלת תסקירים בעניין, נעתר בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופטת א' אורן) לבקשת המבקש לצאת לעבוד מדי יום בין השעות 01:00-12:00 במקום עבודתו הקודם שהוא מועדון ביליארד. זאת בתנאי שהמבקש ילווה על ידי מי מפקחיו אל המועדון ובחזרה ממנו, וכן שיהיה בפיקוח במשך שהותו שם. לצורך כך אושרו כמפקחים גם המעסיק ואחיו (להלן: שני המפקחים הנוספים). בית המשפט אישר את השניים כמפקחים חרף קיומו של עבר פלילי מכביד לחובתם, משמצא כי מדובר בעבר ישן שאינו מונע מהם לשמש כמפקחים.

4. המשיבה עררה על החלטה זו, וביום 10.10.2019 קיבל בית המשפט המחוזי (מרכז-לוד) (כב' השופט צ' דותן) את עררה. צוין כי בתסקיר שירות המבחן נאמר כי למבקש "דפוסי בילוי בעייתיים, יתכן אף סביב צריכת אלכוהול"; כי העבירה המיוחסת לו בכתב האישום בוצעה ככל הנראה בהשפעת אלכוהול; וכי הוגש נגדו כתב אישום נוסף בגין נהיגה בשכרות בחודש אוגוסט 2019. על רקע זה סבר בית המשפט כי למבקש "הייתה וישנה ככל הנראה בעיית אלכוהול", וכי לפיכך יש קושי להתיר את עבודתו במועדון המגיש אלכוהול, ושיתכנו בו פיתויים נוספים. צוין כי המבקש רשאי להגיש בקשה לעבוד במקום עבודה בעל אופי שונה, וזו תיבחן לגופה. כמו כן, ונוכח דחיית האפשרות לעבוד במועדון הביליארד, ביטל בית המשפט גם את האישור שניתן לשני המפקחים הנוספים, בשים לב לעברם הפלילי המכביד.

5. מכאן הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, שגה בית המשפט המחוזי בהחלטתו האמורה, שאינה נותנת די משקל לכך שהמבקש עבד בעבר במקום ללא דופי, וכי אינו רשאי לצרוך אלכוהול בשעות העבודה. נטען גם כי ההחלטה פוגעת ביכולתו של המבקש להתפרנס בתקופת מעצר הבית, ומחייבת אותו למצוא עבודה חלופית.

6. דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות לערער על החלטת בית המשפט המחוזי בערר הנוגע לתנאי המעצר, תינתן רק בהתעורר שאלה עקרונית החורגת מנסיבות המקרה, או בהתקיים נסיבות מיוחדות אחרות (בש"פ 5094/19 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (29.7.2019); בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (17.4.2011)). אין אלה פני הדברים בענייננו, והמבקש אף לא טען שכך הדבר. טענותיו מכוונות אל החלטתו הפרטנית של בית המשפט המחוזי בעניינו, שיסודה במאפייני המבקש והאישום מזה, ובמאפייני מקום העבודה והמפקחים המוצעים מזה.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד בתשרי התש"ף (23.10.2019).

ש ו פ ט